

GALERIE RICHARDA
ADAMA V BRNĚ

SAMUEL NEKOLA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE// LS2013-2014

VEDOUCÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE// Doc. ing. arch Antonín Novák

KONZULTACE// Ing. arch. Vladimír Balda

ODBORNÉ KONZULTACE// Ing. Jan Suchánek

OBSAH

A.	ANALÝZA	
A1.	město Brno	4
A2.	územní plán	5
A3.	klient	6
A4.	analýza místních galerií	7
A5.	stavební parcela	9
A6.	další projekty	10
B.	KONCEPT	
B1.	koncept zástavby okružní třídy	12
B2.	koncept hmotového řešení	13
B3.	koncept provozu galerie	14
C.	VÝKRESOVÁ ČÁST	
C1.	schwarzplán	16
C2.	situace širších vztahů	17
C3.	situace podzemního parkování	18
C4.	situace parteru	19
C5.	půdorys 1.NP	20
C6.	půdorys 2.NP	21
C7.	půdorys 3.NP	22
C8.	půdorys 1.PP	23
C9.	řezy	24
C10.	pohledy	25
C11.	konstrukční detail	26
D.	VIZUALIZACE	
D1.	exteriérová vizualizace/ zadní átrium	28
D2.	exteriérová vizualizace/ Benešova	29
D3.	interiérová vizualizace / bambusové átrium	30
D4.	interiérová vizualizace / galerie 2.NP	31
D5.	interiérová vizualizace / podzemní galerie	32
D6.	interiérová vizualizace / galerie 3.NP	33
E.	PRŮVODNÍ A TECHNICKÁ ZPRÁVA	
E1.	průvodní a technická zpráva	35

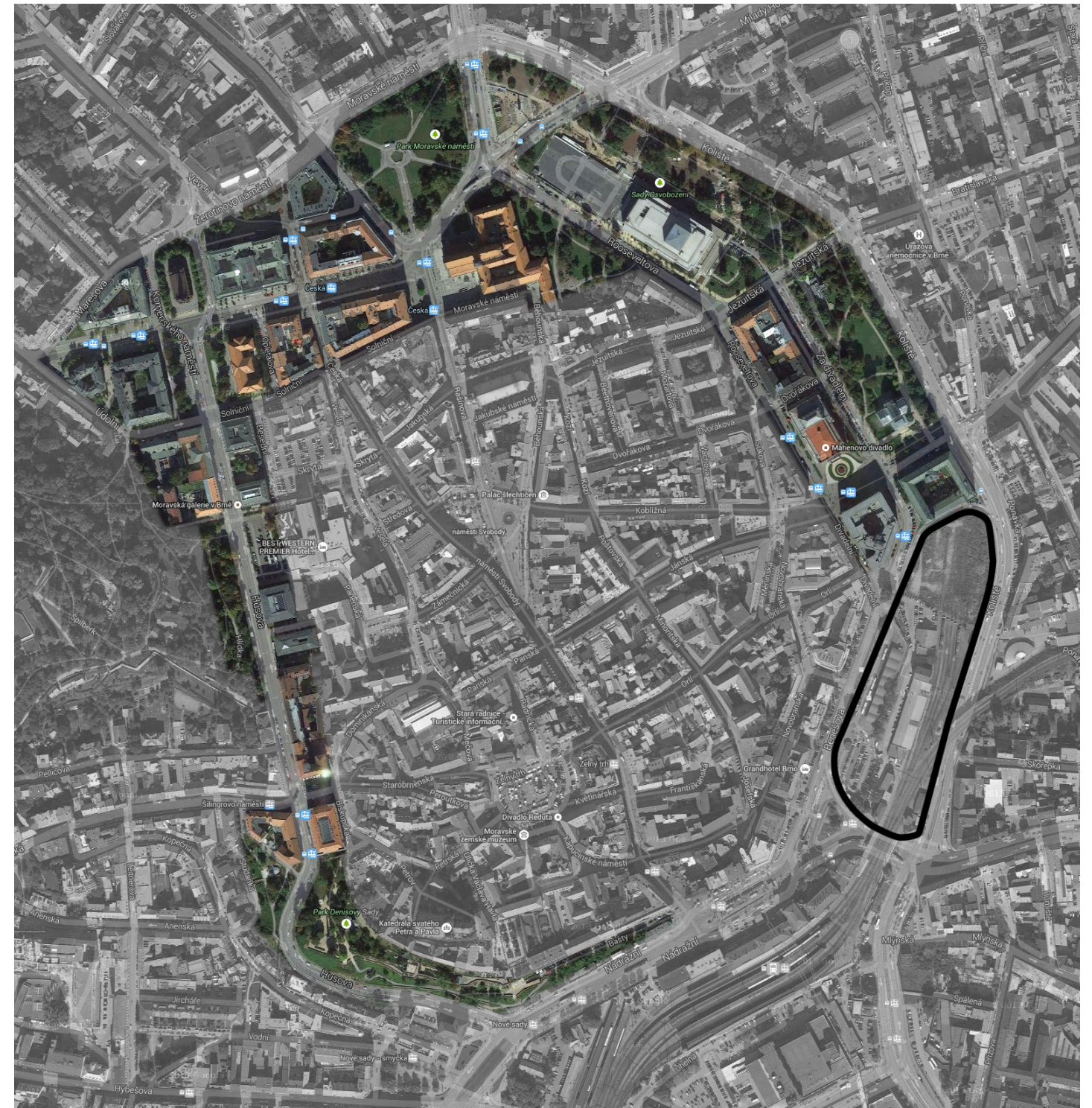
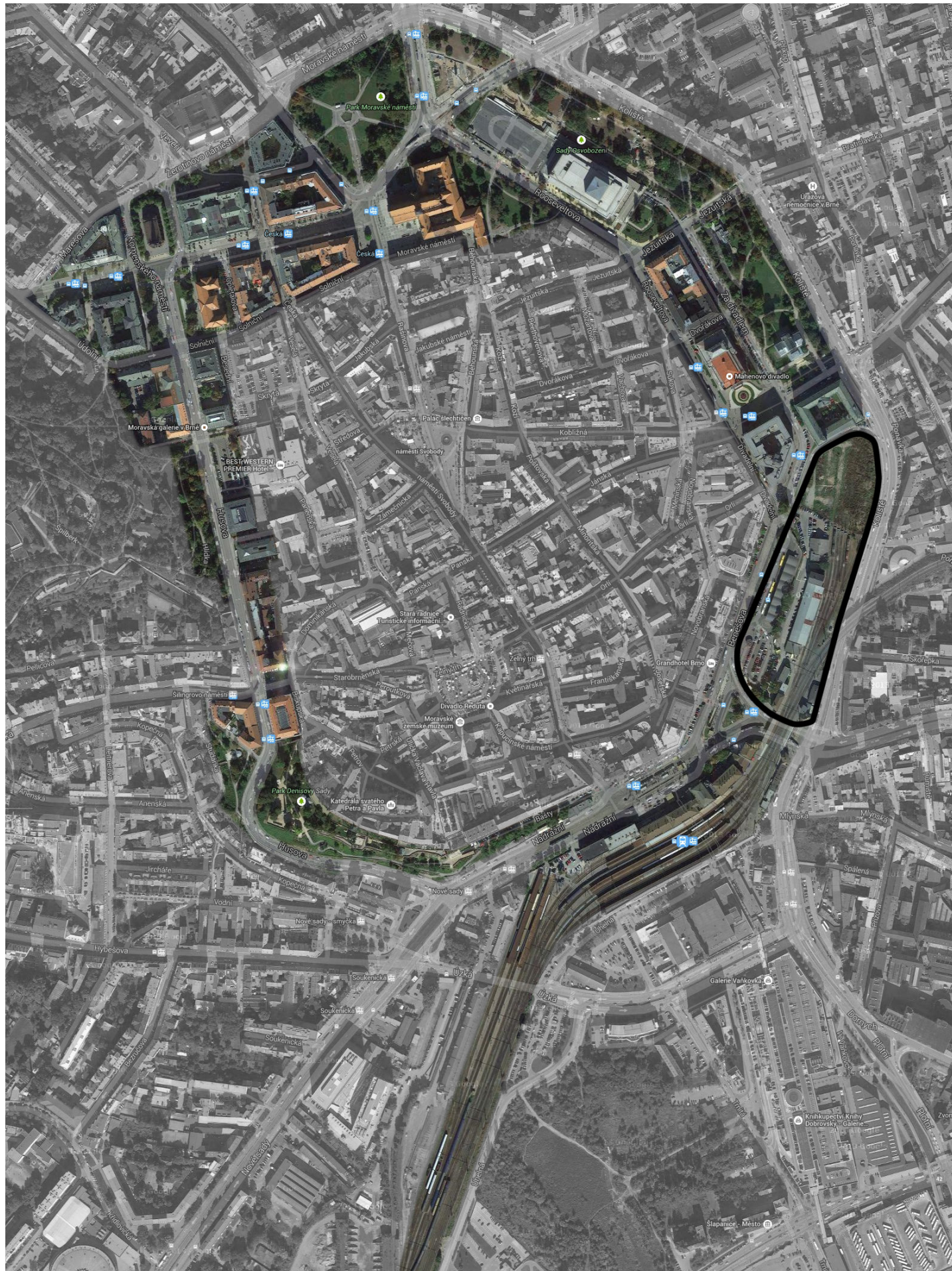
ANALÝZA

MĚSTO BRNO

Město Brno je počtem obyvatel i rozlohou druhé největší město v České republice a největší město na Moravě. Nalézá se na soutoku řek Svitavy a Svratky na jižním úpatí Brněnské vrchoviny. Brno bylo odvěkou křižovatkou obchodních cest která spojovala severní a jižní evropské civilizace po staletí, a po staletí bylo jediným právoplatným hlavním městem autonomní moravské země. Město je jako součást podunajského regionu historicky spjato s Vídní, vzdálenou 110 km. V minulosti bylo Brno také významné průmyslové město.

Jeho počátky datujeme z doby kolem 5. až 7. století. První písemná zmínka je v Kosmově kronice z roku 1091, v roce 1243 byla Brnu udělena městská práva. Výrazný vliv na jeho dnešní podobu mělo mnoho obléhání husitskými, švédskými a tatarskými vojsky. Po úspěšném odražení Švédů bylo město přebudováno na barokní pevnost s trojitým pásem hradeb. Od napoleonských válek začalo postupné zasypávání hradebního příkopu a jeho přeměna na parkový pás po vzoru Vídně. Z části bývalých hradeb vzniká také v blízkosti centra města železniční nádraží, velice důležité pro toto zadání.

ÚZEMNÍ PLÁN

Pro toto zadání byl aktuální územní plán stěžejní. Oproti dnešnímu stavu (vpravo) navazuje na původní myšlenky pocházející z 19. století a okružní třídu uzavírá. Dlouho diskutované nádraží a skladní plochy na zadané stavební parcele ruší a nahrazuje je pásem parkové plochy, který protahuje jižně až k řece Svatce. Architektura okružní třídy má dvě polohy. Budovy se chovají jako bloky, ostrovy. Jasně definují uliční síť. Další princip je umístění budov jako solitérních jednotek obklopených zeleným pásem, s návazností na okolí.

Richard Adam

RICHARD ADAM se narodil 22. 2. 1953 ve Znojmě. V roce 1977 absolvoval právnickou fakultu, nyní je uměleckým ředitelem brněnské Wannieck Gallery (Vaňkovka), kde shromáždil nejhodnotnější a nejucelenější sbírku moderní malby v Česku.

Sbírat začal po studiích a hned od začátku bez hlubších znalostí kupoval prostě to, co ho nejvíc zajímalo – nejmodernější díla. Jak čas ukázal, vybírat srdcem nebyla chyba. Ve svých sběratelských počátcích sice nakoupil díla, kterých se později rád zbavil, Adamův instinkt se však časem vytříbil a postupně se stal významným mecenášem umělců, kteří na tom byli finančně často velmi bídě. Známý je příběh o tom, jak Adam nakoupil obrazy Jana Merty, aby měl umělec na vánoční dárky pro rodinu. Mezi malíři měl přezdívku nemajetný mecenáš.

To bylo moje oficiální přízvisko, protože věděli, že každému můžu dát čtyři pět tisíc, víc ne. Malíři věděli, že když budou potřebovat peníze, tak pro ně vždycky nějaké najdu. Když už jsem neměl dost peněz, šel jsem do účtárny a bral jsem si zálohu, abych vyhověl. Dokonce si bral i půjčky v bance, které jsem splácel, abych jim mohl dát peníze, protože někdo přišel, že mu odpojili plyn a nemá na složenky. Na druhou stranu jste mohl relativně lacino získat kvalitní umění. Mohl jsem si vybírat absolutně to nejlepší, protože obzvláště o obrazy generace devadesátých let neměl kromě mě nikdo zájem, dodnes není žádný sběratel, který by se tomu věnoval soustavně.

V roce 2004 se konala první výstava děl z Adamovy sbírky pod výstižným názvem Soukromá vášeň. Tam se také poprvé setkal s Miroslavem Lekešem, který jej oslovil s nabídkou pokračovat ve sbírce, a to za podstatně větších finančních možností. Richard Adam dostal naprostou volnost v tom, co nakupovat. Prostředky dodal Lekeš a kolekce se začala rozrůstat nebývalým tempem. Lekeš patří mezi významné brněnské podnikatele, spojen je ovšem také s kontroverzní směnou zchátralé pasáže Jalta v centru města.

Když na brněnské radnici před sedmi lety rozhodovali o využití rekonstruované strojírny historických Wannieckových závodů, hlavní roli hrály peníze. Město totiž nemělo zájem vznikající kulturní prostor v těsném sousedství nového nákupního centra výrazně dotovat. Za vítězným projektem stál právě Miroslav Lekeš. Nejvýznamnější sbírka současného českého malířství tak našla útočiště v brněnské Wannieck Gallery. Tato sbírka je postavena na umění od poloviny 80. let prakticky do současnosti. Sběrka čítá kolem 1200 obrazů a další asi tři stovky kreseb a grafik.

Jsem si vědom, že nejde o nějakou objektivní expozici. Jsem soukromý sběratel a je to odraz mého vkusu, mých priorit. Někteří autoři v kolekci chybějí, ale do mé koncepce třeba nezapadají, i když se mi líbí.

Analýza místních galerií

Dům Umění města Brna (vlevo)- původní secesní budova (Kaiser Franz-Josefs-Jubiläums Künstlerhaus) byla v letech 1946-47 přestavěna ve stylu funkcionalismu podle návrhu architekta Bohuslava Fuchse. V roce 2009 proběhla rozsáhlá rekonstrukce objektu podle návrhu architekta Petra Hrůši. Dům pánů z Kunštátu, renesanční budova v Dominikánské ulici je součástí Domu umění města Brna od roku 1958. Pod jeho střechou působí také Artová kavárna Trojka, kde se mj. konají divadelní představení, besedy či koncerty. Galerie G99 je nezávislou součástí Domu umění města Brna, prezentuje aktivity nejmladších tvůrců, zaměřuje se na brněnskou scénu. Nachází se v suterénu Domu pánů z Kunštátu.

Pražákův palác (nahore vlevo) nabízí stálou expozici i krátkodobé výstavy. Místem pro prezentaci nejsoučasnější výtvarné scény je Atrium, Prostor pro jedno dílo a Nádvoří Pražákova paláce. V Pražákově paláci se nachází odborná knihovna se studovnou, která je veřejnosti přístupná nepřetržitě od roku 1883. V budově sídlí ředitelství Moravské galerie v Brně.

Richard Adam Gallery (dříve Wannieck Gallery Brno, vpravo) je galerií současného umění. Je zaměřena především na představování současné české i světové malby a objektu. Souběžně buduje sbírku české malby generace 80. a 90. let minulého století i nejaktuálnějších malířských trendů.

Analýza místních galerií

Moravská Galerie (vpravo) se zabývá výtvarnou kulturou zcela komplexně. Pracuje jak s volným uměním, tedy malbou, kresbou, grafikou a plastikou od nejstaršího období po současnost, tak s fotografií, užitým uměním, grafickým designem a architekturou. Jako první galerie v prosinci roku 2013 zpřístupnila své stále expozice zdarma.

FAIT GALLERY (vlevo nahoře) v každoročním cyklu čtyř výstav představuje společně se sbírkou moderního a současného umění Fait Gallery i privátní kolekce českých a zahraničních sběratelů. Těžištěm je hlavně výtvarné umění posledních desetiletí a na spolupráce s českými i zahraničními umělci na projektech, které na díla ze sbírky reagují, či navazují na aktuální expozici v prostoru. Jeho hlavním cílem je upozorňovat na výrazné osobnosti mladé a střední generace a jejich současnou tvorbu.

Galerie Architektury Brno (vlevo) se specializuje na současnou českou i světovou architekturu. Konají se zde výstavy, přednášky a workshopy na téma architektury, urbanismu, územního plánování. Zřizovatelem galerie je Nadace české architektury.

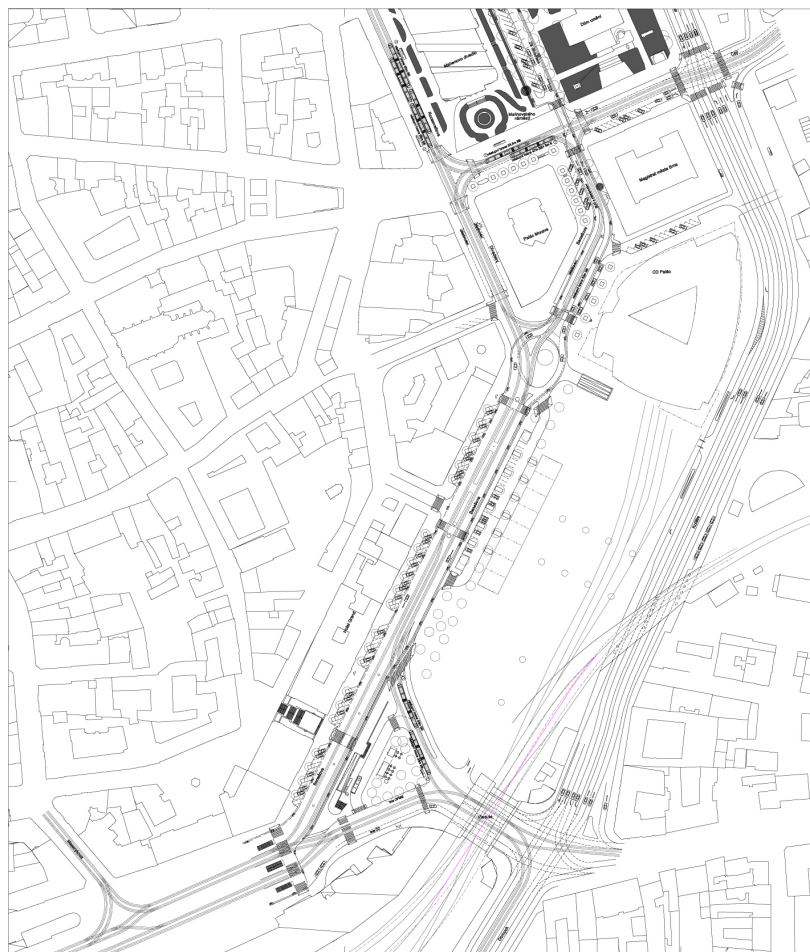
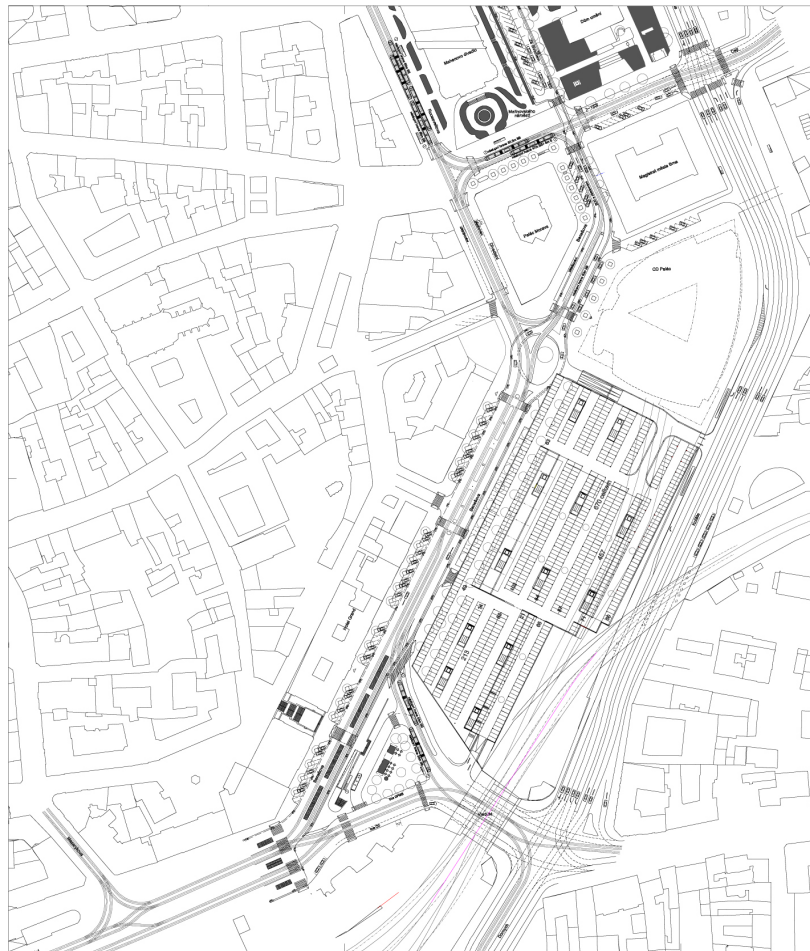

Stavební parcela

Zadaná stavební parcela nemá pestrou historii. Dle dochovaných mapových záznamů na ní stálo opevnění, které v roce 1839 muselo ustoupit prvnímu vlakovému nádraží tratě Brno - Vídeň. Přímo na parcele stály vždy sklady pro přilehlé nádraží. Právě toto nádraží bylo již v minulosti několikrát napadáno a i dnes se nad ním vznáší otazník. Původně měla přiléhající Benešova ulice charakter městské třídy lemované alejemi, dnes z nich zbývá pouze torzo.

Jediná výrazná architektonická kvalita na parcele je bezpochyb objekt betonových skořepin autobusového nádraží od Bohuslava Fuchse. Jednalo se o částečně realizovaný projekt z komplexního urbanistického návrhu přepracování lokality kolem nádraží. Dnes jsou skořepiny zaneseny nevzhlednými a částečně nefungujícími buňkami zázemí autobusového nádraží. Rozloha parcely je cca 35 000 m², výškový rozdíl mezi ulicí Benešova a Koliště je 6,5 m.

- + přímé napojení na živé centrum města i návaznost na okružní třídu
- + výškové převýšení parcely, tlumení vedlejší dopravní tepny
- neprůchodnost území směrem ven z centra (výškový rozdíl, bariéra zástavby ulice Koliště)
- nebezpečí necitlivého zastavění vůči celkovému urbanismu, viz "Další projekty"

Další projekty

Na parcelu a její okolí byly nedávno navrženo několik projektů

CD palác (vpravo) je projekt multifunkčního bloku z dílen Sialu pod vedením Radima Kousala a kanceláře 1. černopolní. Nerespektuje myšlenku zeleného pásu, chová se jako pevná bloková zástavba v severním cípu parcely. Měřítkem nového bloku jednoznačně přebíjí veškerou okolní zástavbu. Na projekt bylo vydáno územní rozhodnutí i stavební povolení, po nedaleké výstavbě nákupního centra Vaňkovka se developer rozhodnul pro přepracování vzhledu i náplně projektu a jeho stav je dnes neznámý.

Revitalizace Benešovo ulice (vlevo) a prostor kolem ulice Nádražní řeší ideový projekt od ateliéru RAW. Jedná se o komplexní koncepci řešení ploch, podzemního parkování pro centrum Brna a řešení parku. Stavba velkokapacitního parkování a postupné odstraňování parkujících automobilů z centra by mělo bezesporu pozitivní přínos pro život a atmosféru centra.

Projekt **Edison Centrum** (střed) od Cereinvestu pod taktovkou Davida Titze na parcelu navazuje z vedlejší ulice Koliště. Jedná se o multifunkční slepenec několika pravidelných objektů a organického slimáka, kterým muselo ustoupit několik původních budov. Jeho napojení na okolní zástavbu je silně rozporuplné a celkově nerespektuje okolní měřítko. Za kladnou část projektu lze považovat propojení lávkou mezi ulicí Koliště a vyvýšenou parcelou.

KONCEPT

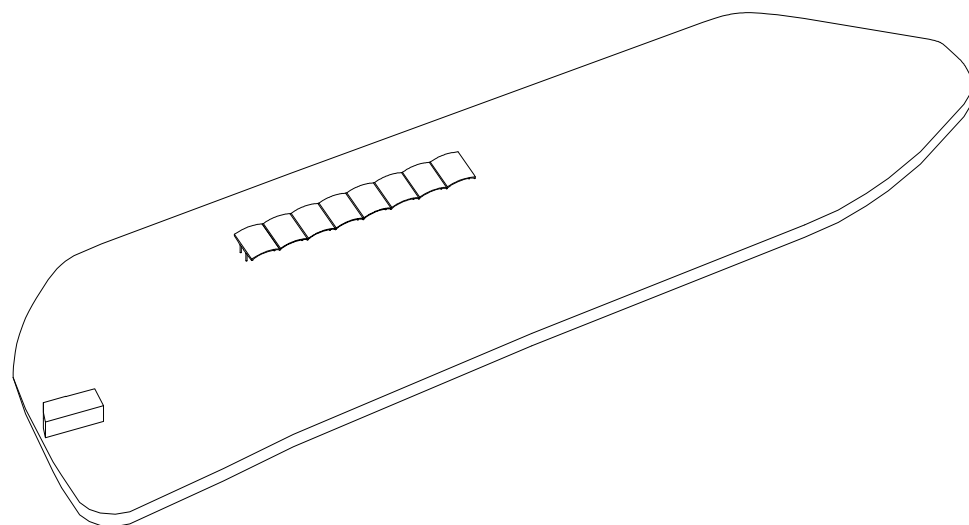
Hlavní myšlenkou celého projektu je vytvoření kvalitního a různorodého prostředí pro vystavování různých forem současného (nejen) výtvarného umění. Jak má galerie vypadat? Jaká mají být kritéria a kvality, které bychom měli na galerii hodnotit? Slouží galerie pouze k vystavení uměleckého díla, nebo je sama také uměleckým dílem? Navržená galerie jednoznačně nesmí zastínit umění. Slouží jen jako médium na vystavování, neruší návštěvníka a jemně láká okolí do ní nahlédnout.

Budova také musí nabízet další využití nepřímo spojené s vystavováním umění - restaurace, sály, obchod, zázemí pro hostující umělce. Vše v souladu se současnými trendy světových galerií, funkční nezávisle na sobě, chytře provazovat provozy. Živá instituce co dýchá s životem města.

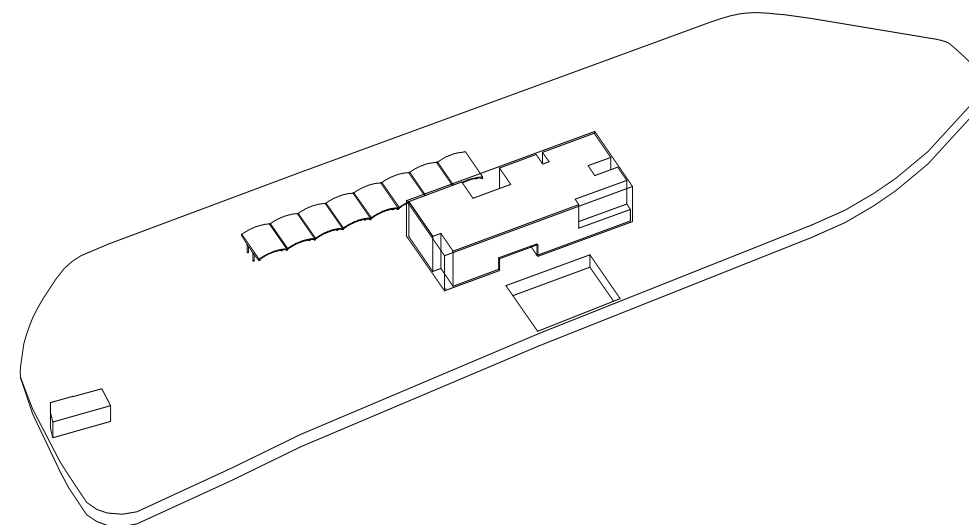
Díky poměrně rozsáhlému programu, kombinací provozů i výstavním podmínkám pro umění jsem se přiklonil k navrhování velmi racionální architektury. Nelze zapřít silnou inspiraci přístupem architektonických kanceláří jako jsou OMA nebo RE X. Na základě mnoha parametrů vzniká budova.

Jednoduchý kvádr respektující charakter zeleného pásu okružního, reagující na Fuchsovu architekturu. Měřítkem nepřebíjí okolní zástavbu a ponechává kolem sebe dostatek místa, doslova se topí v parku. Tento objem je následně prořezán mnoha otvory přisvětlujícími vnitřní dispozici, definující vnitřní atmosféry. Následně je budova opět oplášťena translucentním textilním obalem v původním objemu. Vzniká hra stínů, náznaků. Vnitřní galerie není rušena přímým slunečním světlem. Betonové skořepiny a zpevněné plochy kolem slouží jako předprostor galerie, ideální místo pro relaxaci.

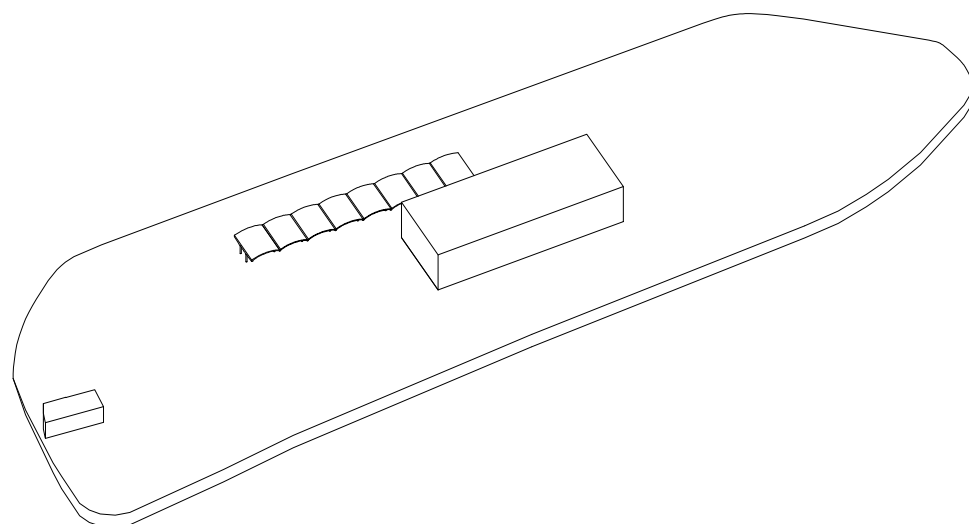
Poloprůhledné tajemství, tichý ale překvapivý společník Fuchsovo dynamické architektury.

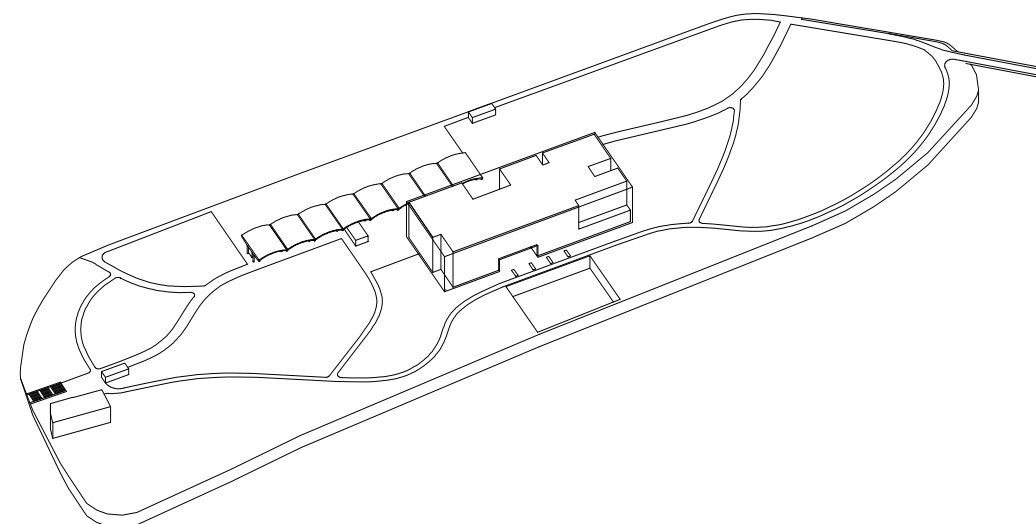
Parcela je vyčištěna od původní nehodnotné a nekvalitní zástavby.

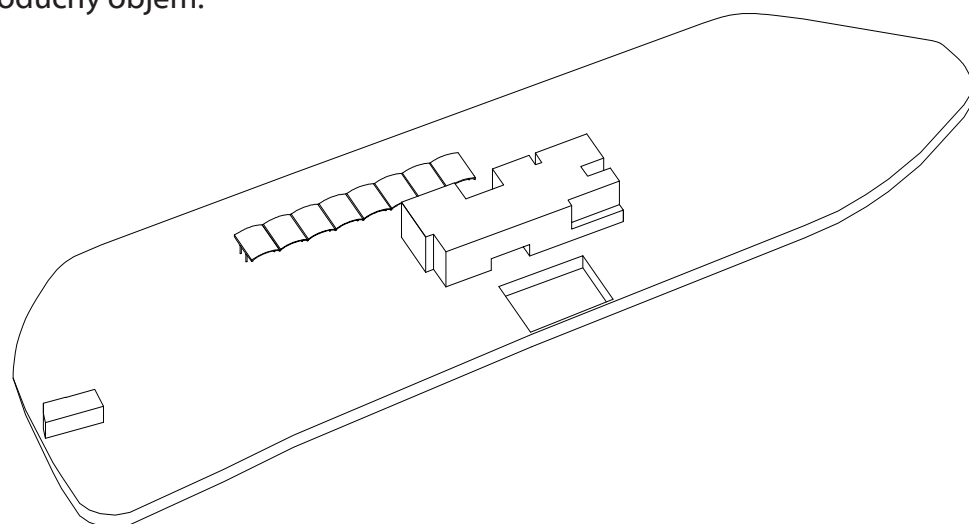
Budova dostává translucentní obal ve tvaru původního objemu.

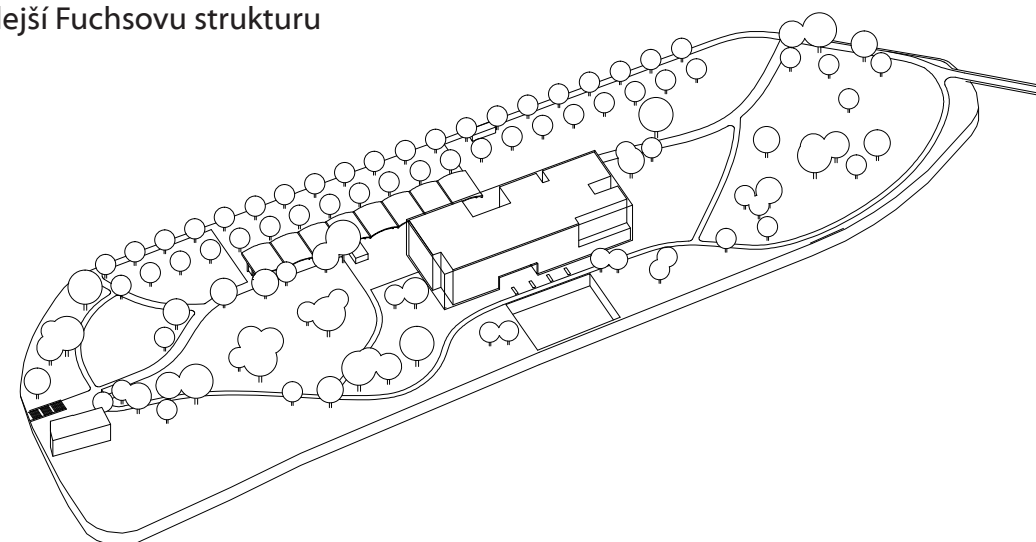
V duchu zástavby v zeleném okružním pásu vzniká na základě požadavků jednoduchý objem.

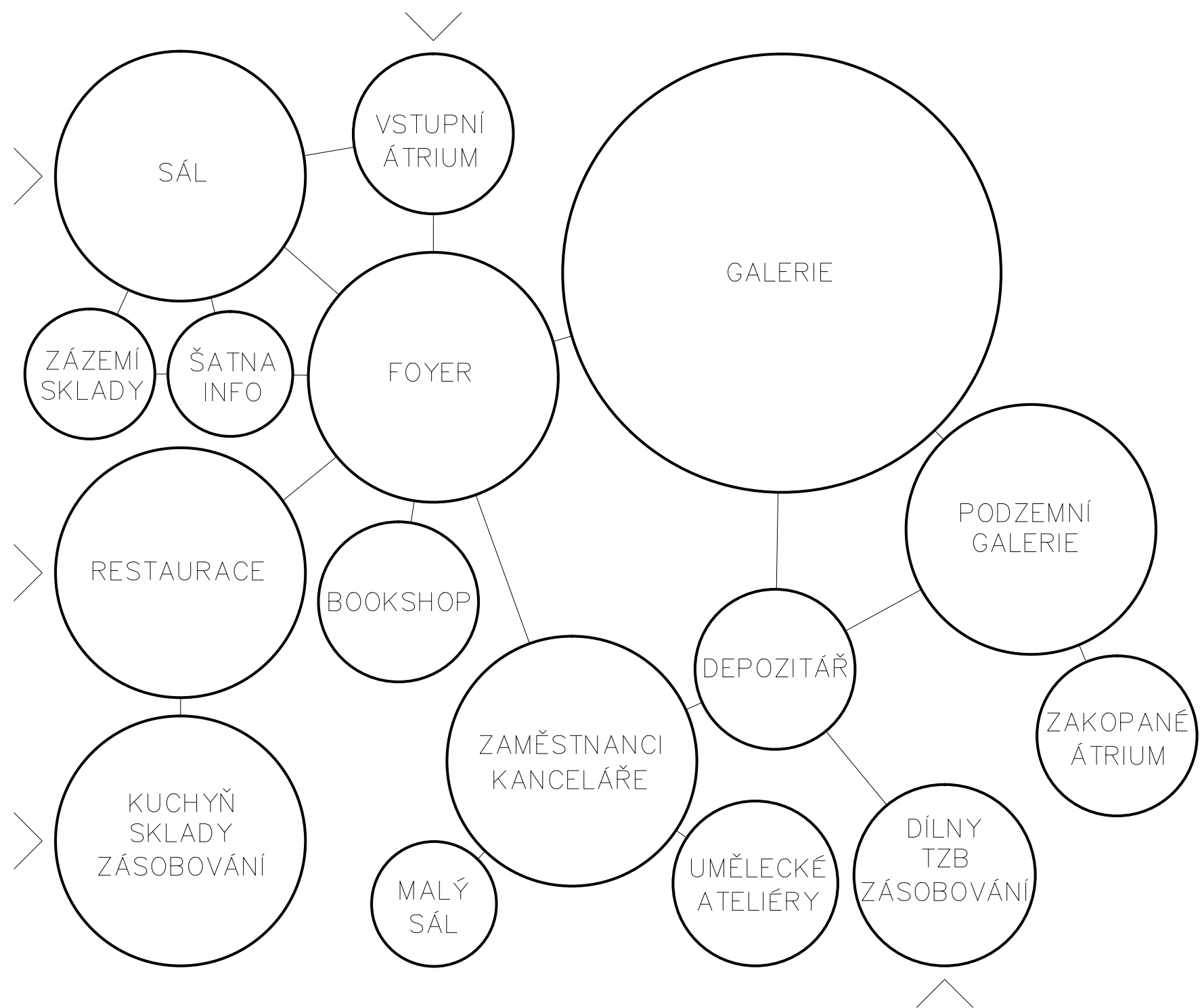
Budova prostřednictvím menších obslužných objemů a zpevněných ploch přímo navazuje na vedlejší Fuchsovu strukturu

Tento objem je následně prořezán mnoha átrii.

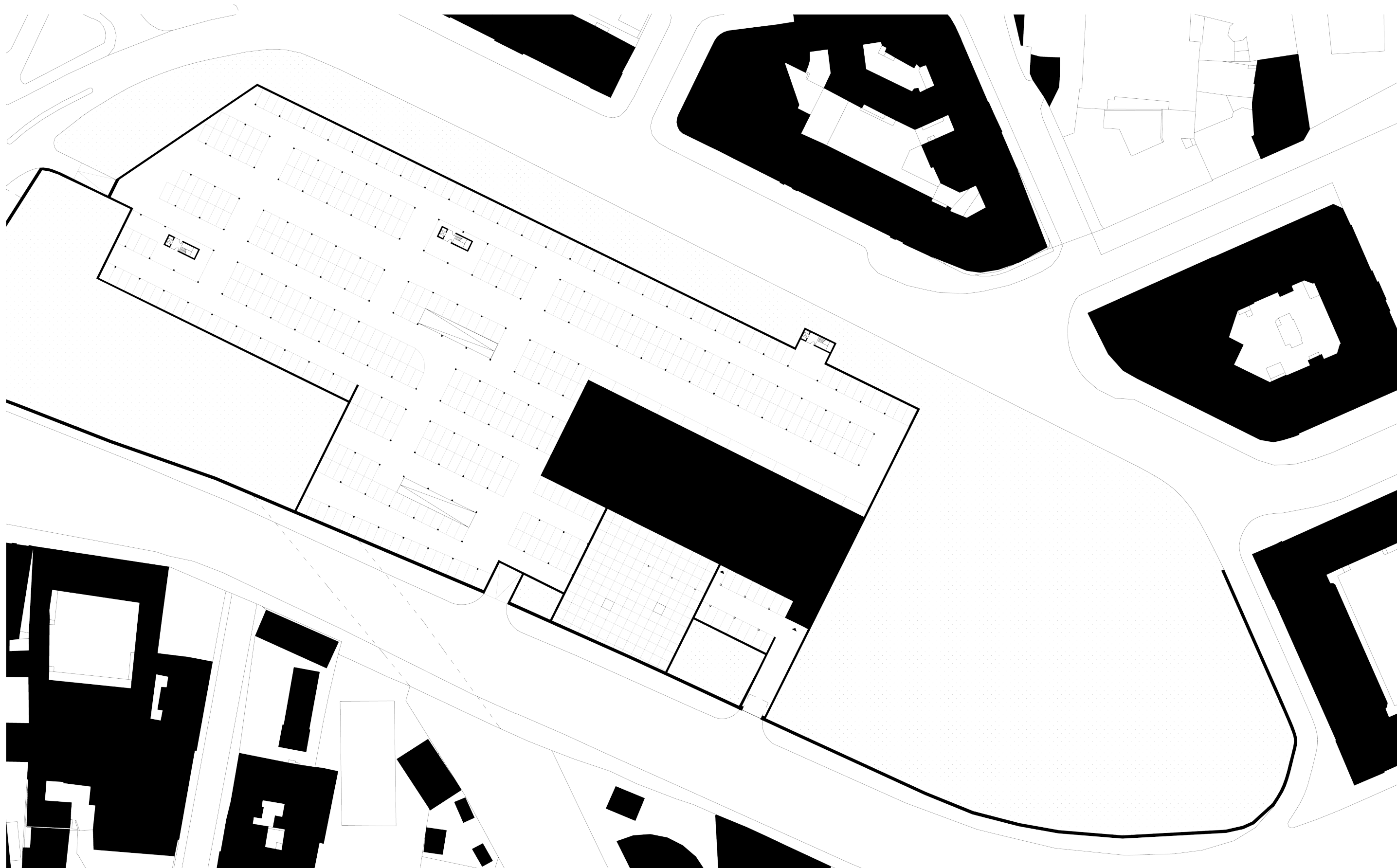
Okolní park dostává krom výrazné aleje anglický charakter.

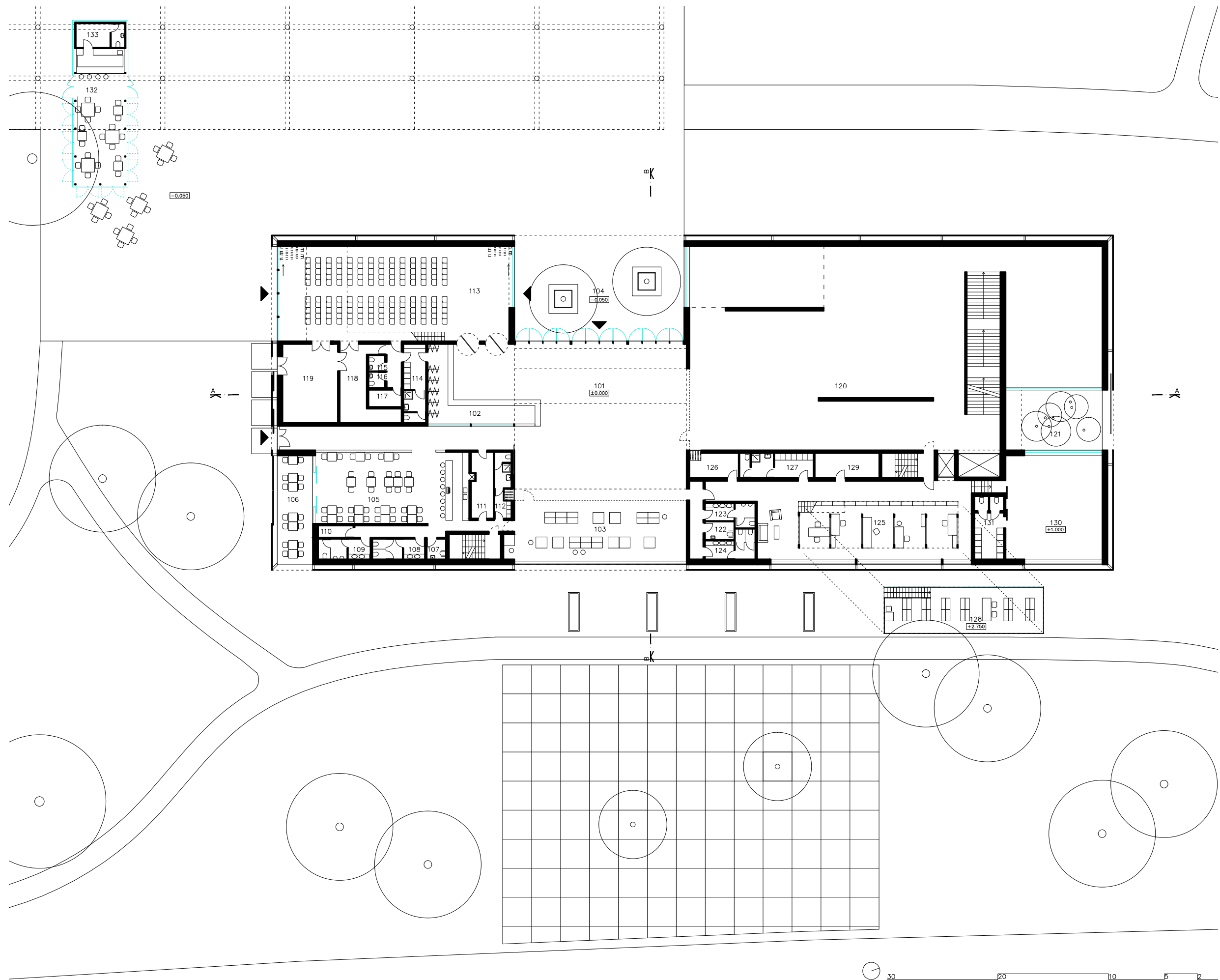

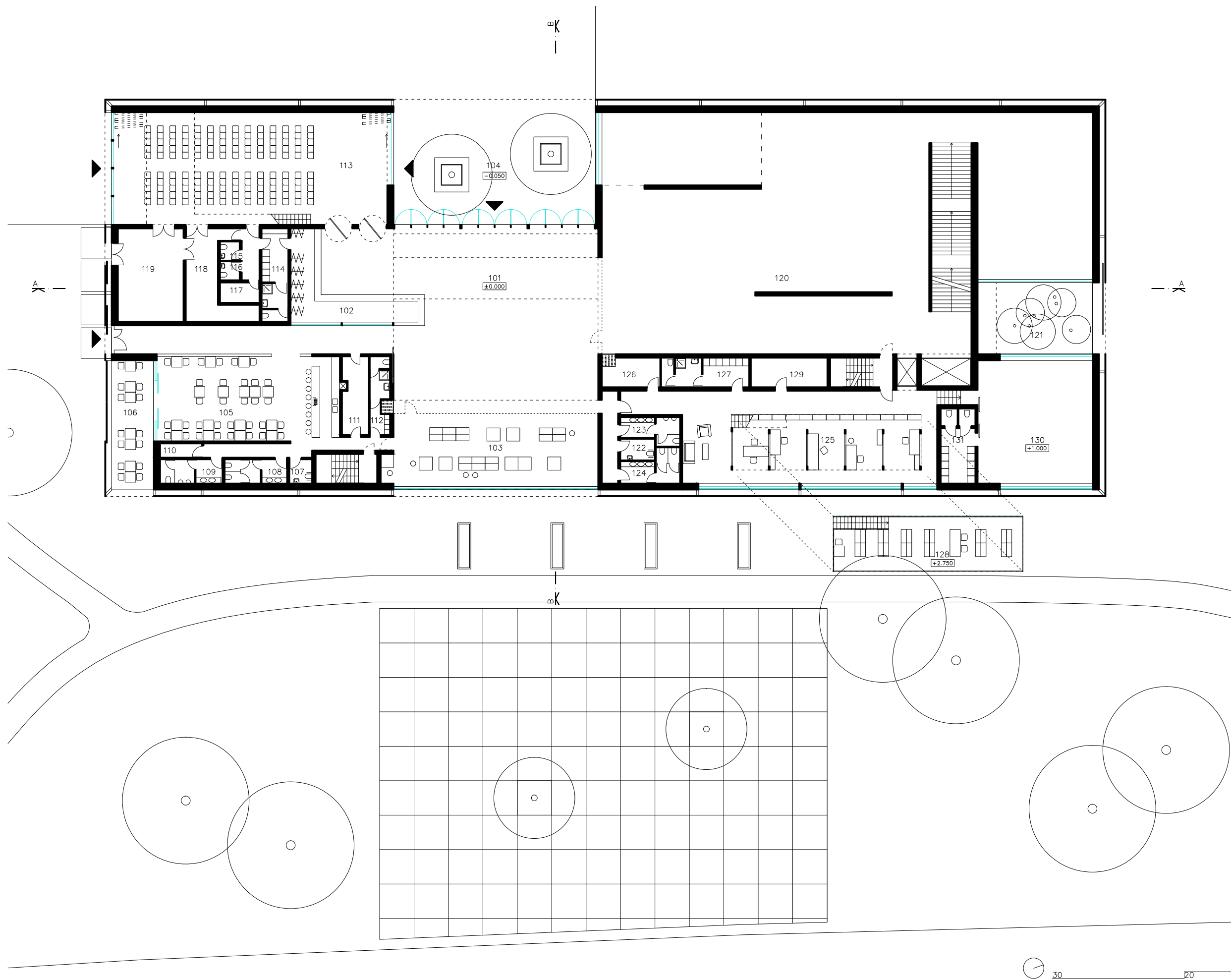
VÝKRESOVÁ ČÁST

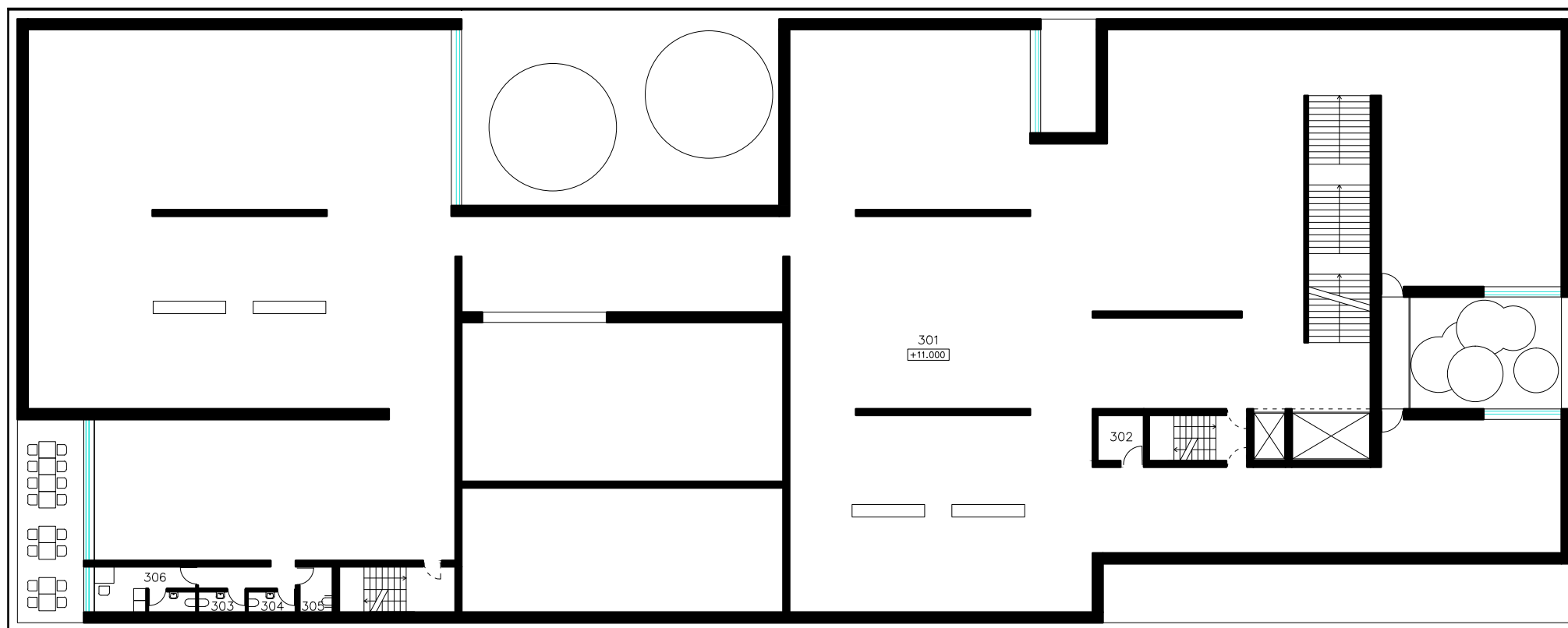

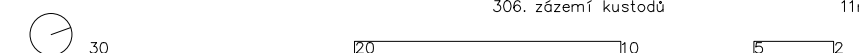

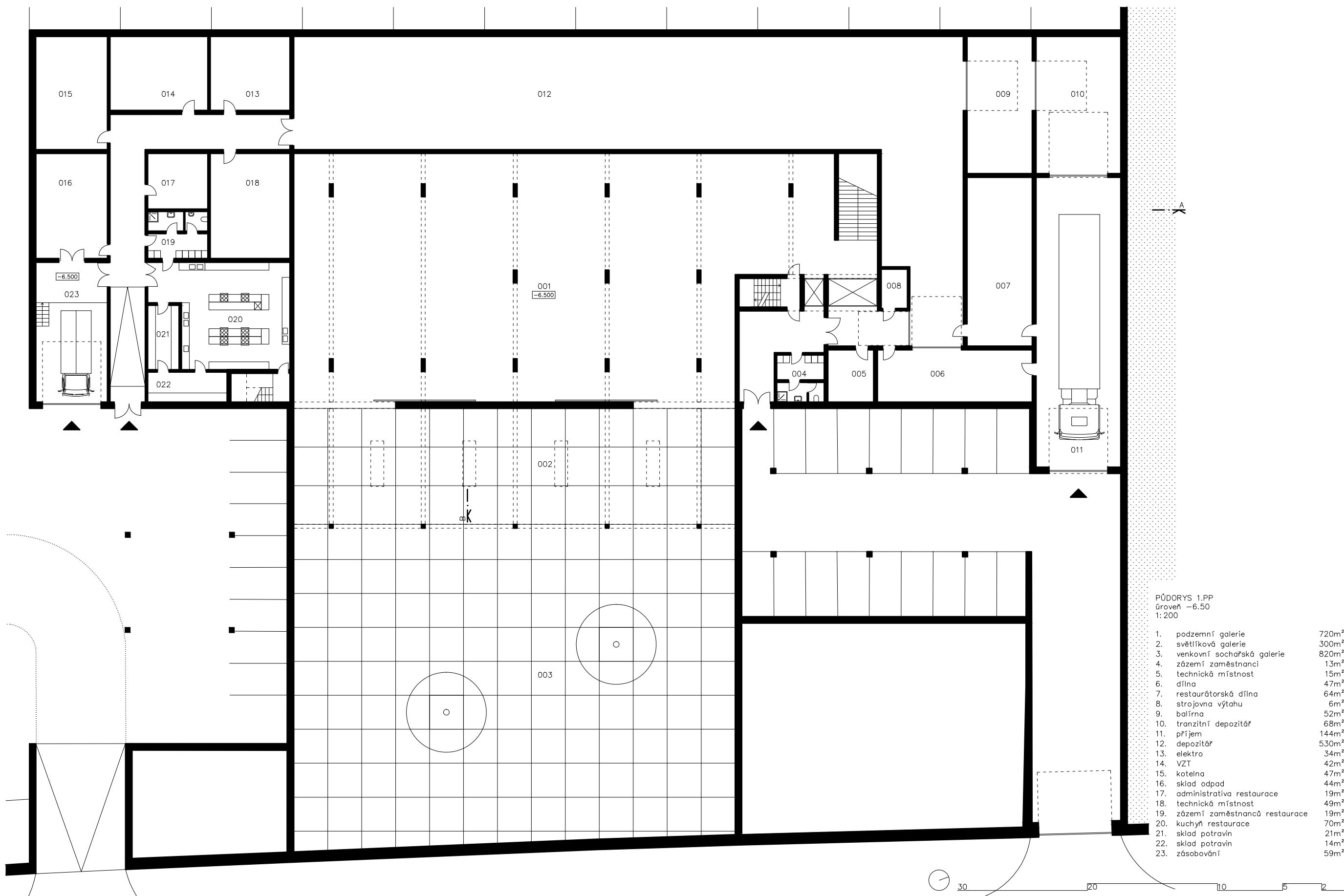
PŮDORYS 1.NP
úroveň 0.00
1:200

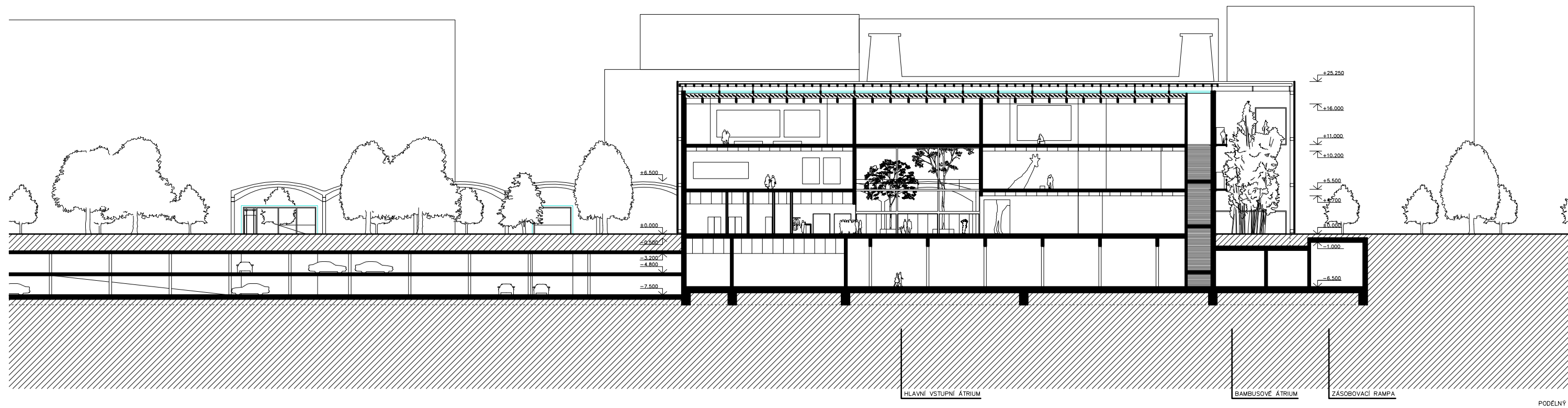
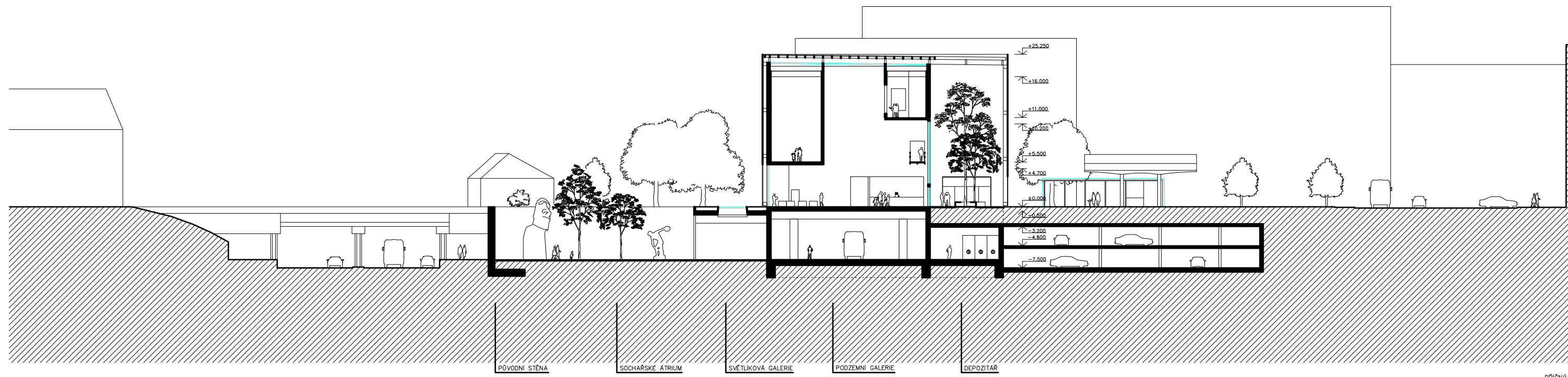
101. foyer	240m ²
102. šatna galerie/sálu	26m ²
103. galerijní obchod	85m ²
104. vstupní atrium	145m ²
105. restaurace	120m ²
106. restaurace terasa	32m ²
107. restaurace toalety imobilní	3m ²
108. restaurace toalety ženy	8m ²
109. restaurace toalety muži	8m ²
110. úklid	3m ²
111. restaurace sklad	11m ²
112. zázemí restaurace	8m ²
113. sál_ 140 lidí	180m ²
114. zázemí šatna	13m ²
115. sál toaleta	2m ²
116. sál toaleta	2m ²
117. sál úklid	4m ²
118. sál sklad elektro/ zvukař	21m ²
119. sál sklad	35m ²
120. galerie_ dočasné výstavy	577m ²
121. galerijní atrium_ bambusový háj	47m ²
122. galerie toalety imobilní	4m ²
123. galerie toalety muži	9m ²
124. galerie toalety ženy	9m ²
125. kanceláře galerie	100m ²
126. technická místnost	9m ²
127. kanceláře zázemí	14m ²
128. knihovna zaměstnanci	54m ²
129. kanceláře sklad	12m ²
130. jednací sál/ tančírna	80m ²
131. jednací sál zázemí	14m ²
132. venkovní kavárna	62m ²
133. kavárna zázemí	9m ²

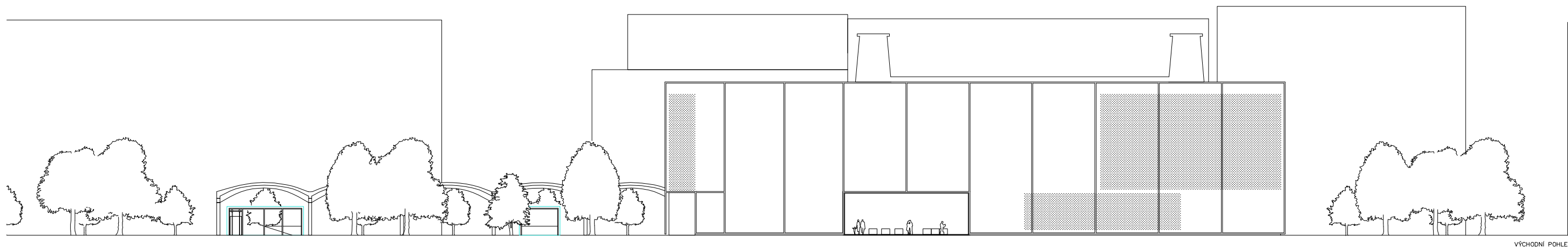
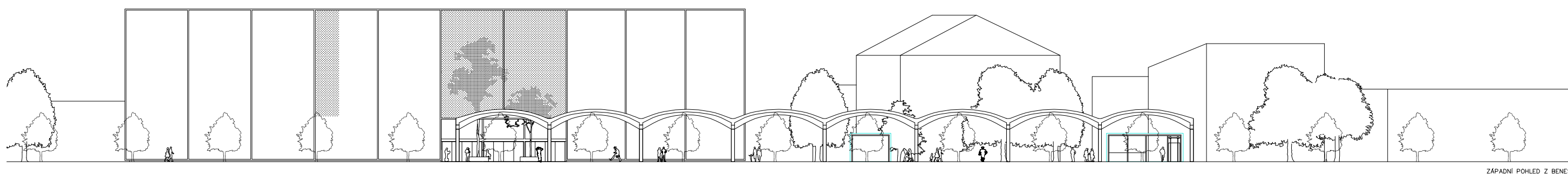
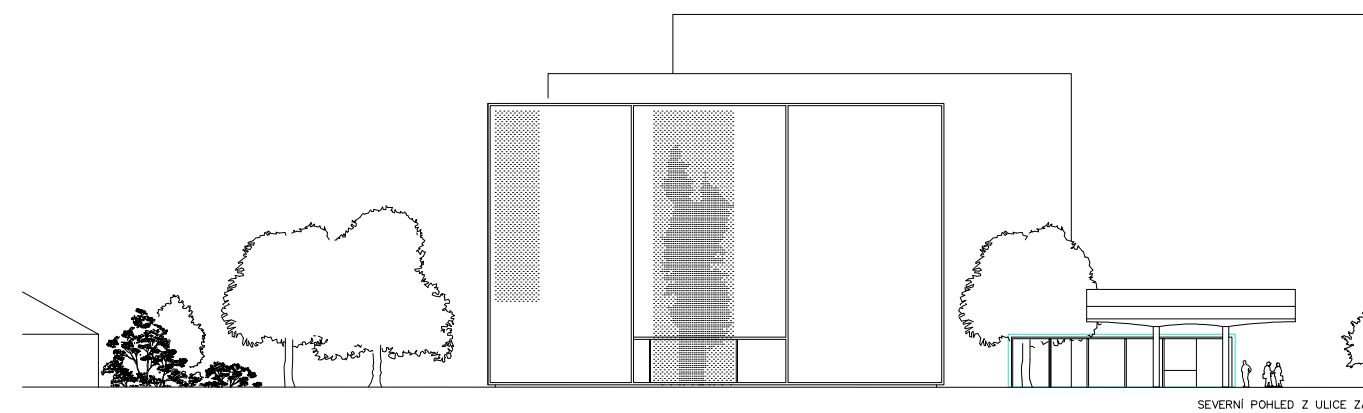
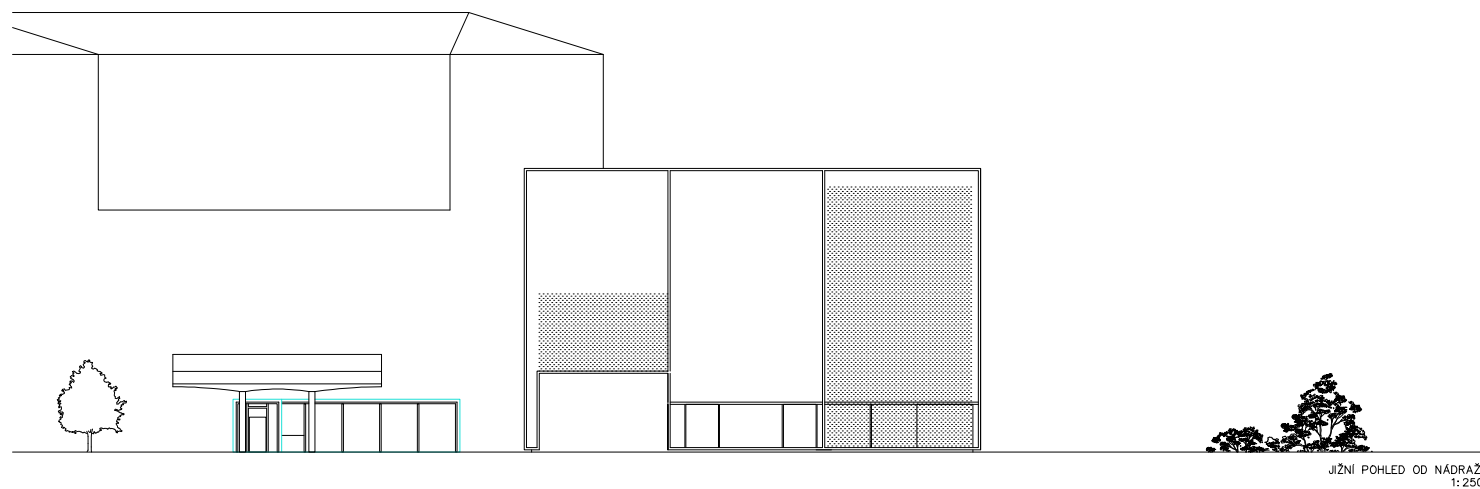
PŮDORYS 3NP	
úroveň 11.00	
1:200	
301. galerie	1390m ²
302. technická místnost	5m ²
303. galerie toalety muži	2m ²
304. galerie toalety ženy	2m ²
305. galerie toalety imobilní	3m ²
306. zázemí kustosů	11m ²

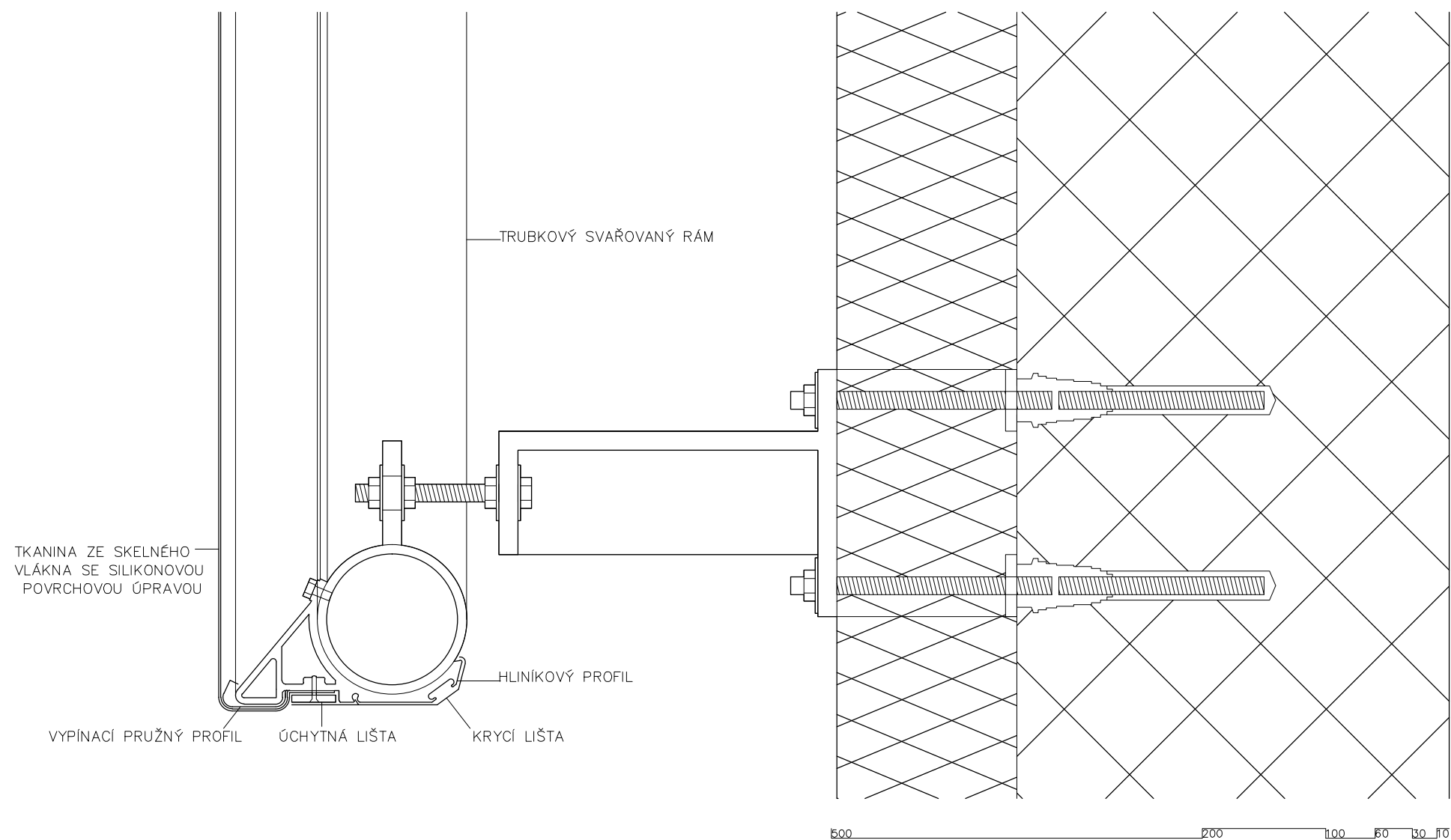
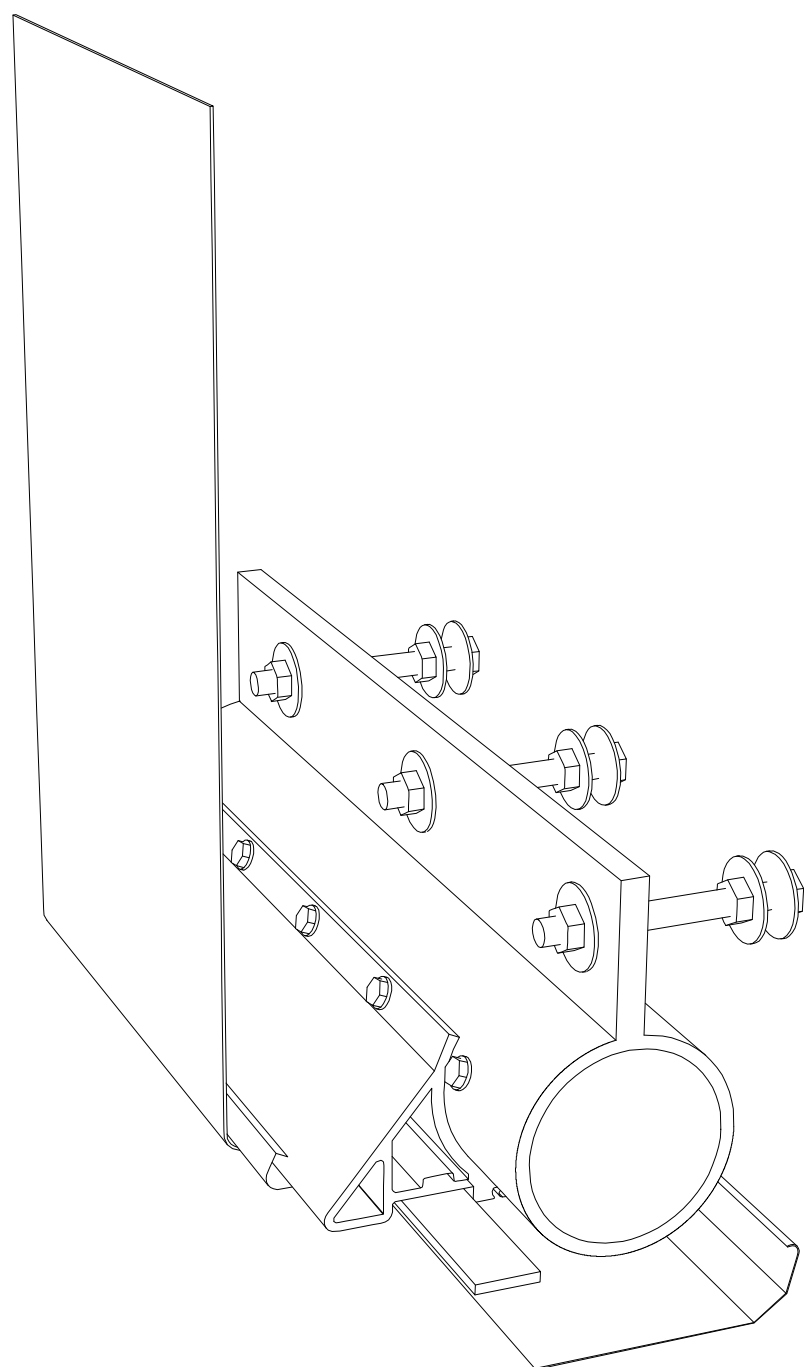

30 20 10 5

VIZUALIZACE

PRŮVODNÍ A TECHNICKÁ ZPRÁVA

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

Zadání bakalářské práce

Návrh solitérní budovy pro Sbírku Richarda Adama - největší kolekci současného českého a evropského umění v České republice. Galerie by měla být otevřeným kulturním centrem evropské úrovně využívající svou polohu v rámci pásů parků tzv. Ringstrasse pro deklaraci současné architektury jakožto prostředku pro tvorbu kvalitních veřejných prostor i pro definování významu instituce, jakožto místa setkávání, tvorby, vzdělávání i kontemplace. Míra různého stupně otevřenosti je požadovanou kvalitou jak pro navrhované prostory, tak pro její funkce. Respektování významu brněnské okružní třídy je důležitější, než zohlednění stávajícího či plánovaného stavu prostoru mezi ulicemi Koliště, Benešova a Nádražní.

Požadovaný stavební program

výstavní prostory	4000m ²
-stálá výstava, dočasná výstava	
depozitář	400m ²
studijní knihovna pro zaměstnance	50m ²
dílna	50m ²
5 kanceláří	
Sál pro 100 lidí	
3-5 garsonky pro hostující umělce	
kavárna, foyer, bookshop, catering, technické zázemí	

Urbanictické řešení a širší vztahy

Respektování myšlenky solitérní budovy v zeleném pásu. Parcela je zvednuta vůči rušnému silničnímu tahu ulice Koliště o 6,5 metru, drží úroveň ulice Benešova. Průchod parcelou směrem do odlehklých částí města není kvůli výškovým, dopravním i urbánním bariérám možný, parcela je navzdory její blízkosti k centru i rozloze izolována a průchozí pouze v jednom směru. Pod parcelou je na základě projektu atelieru RAW plánováno velkokapacitní parkování pro návštěvníky i střed města. Jedinou kvalitní architekturu na parcele představuje objekt betonových skořepin autobusového nádraží od Bohuslava Fuchse.

Ideové řešení

Hlavní myšlenkou celého projektu je vytvoření kvalitního a různorodého prostředí pro vystavování různých forem současného (nejen) výtvarného umění. Budova také musí nabízet další využití nepřímo spojené s vystavováním umění - restaurace, sály, obchod, zázemí pro navštěvující umělce. Poloprůhledné tajemství, tichý ale překvapivý společník Fuchsovo dynamické architektury.

Objemové řešení

Objem je situován přibližně do středu rozsáhlé parcely, v bezprostřední blízkosti betonových skořepin. Návrh je tvořen jednou hlavní hmotou galerie definované na základě objemových požadavků. Ta je prořezána a vznikají krytá a nekrytá átria pro různé účely, ovlivňují vnitřní atmosféry. Prořezaný objem je následně zabalen do translucenčního pláště, nutného pro kvalitní světelné výstavní podmínky uvnitř a zároveň vnějšímu pozorovateli při určitých světelných podmínkách jemně naznačuje pravou podstatu budovy. Za budovou vzniká zakopané otevřené átrium. Pod většinou parcely je umístěno velkokapacitní podzemní parkování, s několika výstupy do parku. Galerie využívá betonových skořepin jako aktivní předprostor, je pod ně umístěna prosklená malá kavárna a výstup z podzemního parkování. S galerií jsou skořepiny propojeny zpevněnou plochou, navazující na vnitřní hlavní sál pro venkovní využití. Krom hlavního vstupu se dá také do galerie vstoupit bočním vchodem pro návštěvníky restaurace.

Provozně dispoziční řešení

1.NP je provozně nejpestřejší část budovy. Přes zelené átrium se vstupuje do hlavního otevřeného foyer. Foyer dominuje velká prosklená plocha do zadního zakopaného traktu. Z foyer se vstupuje do hlavního sálu, restaurace, veškerého technického i hygienické zázemí, šaten a prostor pro zaměstnance. Ve foyer je podél skleněné plochy volně umístěn bookshop, který lze v případě nutnosti uzavřít roztahovací roletou. Sál i restaurace mohou fungovat nezávisle na otevírací době galerie, pomocí skládacích přepážek jdou izolovat od výstavních prostor, lze do nich také vstupovat přímo z parku. Sál lze využívat v režimu vnitřím nebo propojit s parkem a použít ho jako stage pro venkovní akce, má kapacitu 140 diváků. Do sálu je vložena malá vyvýšená galerie vhodná pro diváky či techniku. V prostorách pro

zaměstnance se nachází otevřené kanceláře, v mezipatře nad nimi pak ocelová vložená konstrukce studijní knihovny. Za prostory pro pracovníky galerie je pak schovaný menší sál se zázemím a výhledem do bambusového átria, vhodný pro soukromé akce, tanec či malé školení. Umělci ubytovaní v dílnách v 2.np také vstupují přes prostory pro pracovníky galerie. Hlavní vertikální komunikaci obstarává pro návštěvníky široké schodiště umístěné již v dočasné galerii, doplněné o několik nouzových schodišť a výtahů. Galerie v 1.NP je osvětlena umělým světlem a kazetovým podhledem, slouží zejména pro dočasné výstavy

V **1.PP** je umístěno veškeré technologické zázemí galerie. Pracovníci galerie mohou zaparkovat v podzemních stáních a ihned vstoupí t do budovy. Nachází se zde depozitář s rozměrným nákladním výtahem, dílny, zázemí pro restaurátory a hlavní příjem výtvarných děl. Dále pak technologické zázemí budovy, vzduchotechniku a kuchyň pro restauraci v 1.np. Ta je spojena s barem restaurace přes stolní výtah, má také vlastní zásobovací vstup a dostatečné skladové kapacity. Velkou část půdorysu pak zabírá podzemní galerie, která nabízí neočekávanou temnou atmosféru syrových mohutných betonových podpěr a otevřeného prostoru. Tato galerie slouží pro vystavování sochařských děl osvětlených pouze sporadicky bodovými světly nebo také pro audiovizuální díla jakéhokoliv rázu. V tomto patře se účastník stává velmi často součástí uměleckého díla ať se jedná o ojedinělou performance či instalaci. Z podzemní galerie se vstupuje přes zatemnělé arkády prosvětlované světlíky do zanořeného vnějšího sochařského átria. Do toho lze vidět i z úrovně parku, ovšem vstoupit pouze z podzemní galerie.

2.NP je s větší částí určeno již jako galerie s umělým osvětlením a občasnými átrii či prostorů přes dvě patra. Kvůli ideální rotaci návštěvníků i požárním únikovým cestám je galerie doplněna v objemu hlavního foyer a bambusového átria přechodem přes zavěšené lávky. Vnitřní prostor galerie rozdělují pouze nosné stěny. Nachází se zde krom zázemí pro návštěvníky a kustody také prostory určené pro umělce. Jedná se o otevřené ateliéry s vlastním átriem, nad kterými jsou vestavěné ubytovací buňky. Ubytování i provoz této části má z důvodu úspory prostoru i podstaty umělecké tvorby komunitní atmosféru, sdílené kuchyně i hygienického zázemí. Toto zázemí lze také dlouhodobě pronajímat mladým začínajícím umělcům a ožивovat galerii aktivní tvorbou náplně.

3.NP je poslední nadzemní patro určené pouze galerii a zázemí pro návštěvníky a kustody. Výrazným odlišením od předchozích pater je užití slunečního světla na osvětlení expozice. To se děje přes sérii pevně nastavených představených žaluzií, nastavitelných vnitřních žaluzií a plátna na rozptýlení světla. Tato konstrukce je podpírána pravidelnými betonovými trámy které přes plátno prosvítají.

Konstrukce

Budova se skládá ze tří nadzemních a jedno podzemního patra. Primárně se jedná o železobetonovou stavbu. Budova je tepelně izolována a omítnuta. Vertikální komunikace jsou železobetonové.

1.PP má vertikální i horizontální konstrukce z železobetonu, kombinace nosných stěn a sloupů. Konstrukční výška je 6500mm, světlá 6000mm. Venkovní átrium dobíhá až k původní masivní opěrné stěně. Povrch podlahy i stěn v podzemní galerii je přiznaná železobetonová konstrukce, v případě podlahy s povrchovou úpravou. Veškeré doplňky jako mechanismus vrat či bodové osvětlení jsou z černé válcované oceli. Ve venkovním zanořeném átriu povrch tvoří betonová dlažba a opět přiznané železobetonové stěny.

Vertikální i horizontální nosná konstrukce nadzemních pater je železobetonová s případnými zděnými příčkami. Pochozí povrchy ve všech patrech tvoří litá anhydritová podlaha. Stěny jsou omítnuty bílým štukem. Okna jsou zapuštěna do stěn, s hliníkovými rámy. **1.NP** a **2.NP** mají konstrukční výšku 5500mm. Železobetonové stropní desky jsou široké 300mm. Podhled tvoří kazetové prosvětlovací rámy, nad nimi je umístěna vzduchotechnika, potřebné rozvody a osvětlení. Světlá výška obou pater je 4700mm.

3.NP má světlou výšku 5000mm. Je prosvětlováno regulovaným slunečním světlem shora. **Střecha** je dvouplášťová, vnější plášť tvoří předsazená ocelová konstrukce uzamčených žaluzií. Následuje větraná mezera a skleněný plášť s ocelovou subkonstrukcí. Pod ním jsou v ocelových rámech polohovatelné žaluzie, ovládané servomotory. Tento systém leží na betonových trámech, které jsou podpírány nosnými stěnami 3.np. Skleněný plášť odvádí vodu do skrytých svodů v atikách obvodových nosných stěn.

Vnější plášť je tvořen zavětrovanými rámy ze svařovaných ocelových trubek. Na ně je pomocí hliníkových profilů upevněna tkaná textilie ze skelných vláken se silikonovou povrchovou úpravou (garantovaná životnost 25 let). Ta se automaticky vypíná v závislosti na okolní teplotě pomocí napružených profilů. Trubkové rámy jsou na budovu bodově upevněny ocelovými svařenci. Ty jsou do budovy chemicky kotveny s přerušeným tepelným mostem pomocí vysokopevnostního plastového kužele.

Podzemní parkování má konstrukční výšku 2700mm a světlou výšku 2400mm. Vertikální nosná konstrukce je sloupová, horizontální tvoří železobetonové desky. Celé parkování je zahrnuto 2100mm hlíny pro bezproblémový růst stromů v parku. Zázemí **TZB** je umístěno do 1.PP, vzduchotechnika rozváděna nad podhledy. V celé budově je zamýšleno vytápění a ohřev TUV plynovým kotlem.

Venkovní kavárna i výstupy z parkingu umístěné pod železobetonovou skořepinou a v parku mají ocelovou konstrukci, výplně z čirého a mléčného skla. Vertikální konstrukce i komunikace jsou železobetonové, ocelové klece výtahů jsou na úrovni parku obnaženy.